

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára Egész évre ..... S K Fél évre ..... 4 Negyed évre ..... 2 Egyes szám ára 20 fillér.	Felolvasó szerkesztő: OSZESZLY M. VICTOR.	Laptulajdonos és kiadó: BALKÁNYI ERNŐ.	Kéziratokat nem adunk vissza. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Ernő közölközéseknél Alsólendván. A nyitlér sora egy korona.
---	---	--	--

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Halottak napján.

irta: HERCEZ FERENC.

Budapest, 1908. október 29.

Kérlek, kedves olvasóm, ne dobd el bosszusan ezt a lapot, hanem szenvedd el néhány percig a kellemetlen érzést, mellyel a keserű és megszügyentítő igazságok feszegése jár.

Hatalmas tüntető menet vonul el lelki számeid előtt. A tüdővésznek tüntető menete. Nyolcvanezer ember, akinek szemében már ott vibrál a halálós félelem. Örökön át látod őket vándorogni és a rettenetes menet meg sem akar véget érni. Fakó arcu, horpadt mellü parasztok, kiknek sovány válláról oly furán lóg a cifra szürke. Elaszott uriemberek, a kik fáva vonják össze prémes kabátjukat. Munkásemberek, akik erőtelően vonszolják maguk után a nehéz csákányt. Azután a huszeszandósok serege! A fiatal lányok, akik meynyasszonyi ruhába öltöztek és rémüldözve kacerkodnak a halállal. A nyurga fiúk, kiknek szívében forró vágány lobognak és kiknek arca eltorzul a félelemtől.

Amit a hatalmas állam nem tud megcsinálni, azzal megpróbálkozik a gyöngye társadalom. A József Szanatorium Egyesület megragadó hévvel, bámulatos szívóssággal harcol az alattomos ellenséggel. Vezető emberei faradhatatlanul tervezgetnek, imák, szónokolnak, igaznak, kérlelnék és koldulnak, hogy felrúzzák közömbösségéből a társadalmat.

A szíves olvasó most már tudja, hogy cökken tulajdonképpen reklám-cikk akar lenni. Valóban az. Az életnek szeretnék reklámot csinálni a halállal szemben. A reménynek, a verőfénynék — a csüggedés — az árnyék princípiuma ellen. A Szanatorium Egyesület egy megkapóan gyöngyéd ötiete adta kezembe a tollat. Felhívtást tesz közzé, melyben azokhoz fordul, akik halottak napján virágot tesznek kedveseik sírjára. Ha mindenki csak egy virágszállal kevesebbet fon koszorujába és az egy virágszál árát elküldti az egyesületnek, akkor megígéri, hogy megmenti ezt tüdőbeteg életét.

Az enyészetet állítani az élet szolgálatába, a halottak napját a reménység ünnepevé avatni: gyönyörű gondolat. Aki valaha már végigszemlélte és végigszenvedte egyik kedvesének lassu elsovadását, akit

tehetetlen fájdalommal töltött el egy ifju élet korai elhervadása: az meg fogja érteni a Szanatorium Egyesület szöszatát. S aki megérti, az hozzá fog járulni a nemzeti szegényfoltjának letörléséhez. A József Kir. Herceg Szanatorium Egyesület címe: Budapest, IX., Lónyay-utca 47.

Herceg Ferenc, a kiltűnő író és gyönyörű cikke még azok figyelmét is felkelti a szép társadalmi munka iránt, akik eddig keslekedtek. — Örömmel írjuk, hogy Zalavármegye közönsége kivesszi részét ebből a nemzeti munkából. A gyűjtés eredményét az „Alsólendvai Híradó” közölni fogja.

Vajta mindenki megérené a megkapóan gyöngyéd öletet: egy virágszállal kevesebbet kell kótni a kegyelet koszorujába s ezt az egy virágszál átadni a halál jegyzetnek élete megváltására! A szerk.

Ifjuságunk és az egyesületek.

Elég szép ismeretekkel, tapasztalatokkal jötem ide Lendvára. Jó megfigelő képességgel vagyok megáldva, nem csoda tehát, hogy mindjárt a közéletben szereplő egyesület tanulmányozásához fogtam s röviddel később megállapodtam abban, hogy Alsólendván a társadalmi élet stagnál, haladók, ha ugyan volt valamikor itt szorosan vett társadalmi élet. Egyik ember olyan messze áll a másiktól, mint egy a földhöz s a néha-néha közelebb is taszítja egymáshoz őket az örökké pezsgő élet, nem tudni röiük, ellenségek-e avagy jó barátok. Olyannak látszik mind, mintha félénk egymástól és szinte az Isten csudája, hogy eddig még senkinek sem jutott eszébe lakatot tenni a zsebére.

Az egyedül, ami ideig-óráig egy fedél alá szorítja, összehozza az embereket, a vendéglő, a kávéház. Itt is tíz embernek tíz asztal kell, mert egyik nem akar megérni a másik mellett. — Az egyesületekről akarok beszélni, de erről legjobban lenne fan nem is beszélni. Mert Alsólendván nincsenk egyesületek. Vannak ugyan, de ezek csak azért vannak, hogy még jobban feldarabolják a társadalmat. De nines egyetlen egy se olyan köztük, amelyiknek az volna a célja, hogy a különböző állású, különböző vallású emberek szívét csak egy parányival is közelebb hozza egymáshoz, sőt mindegyiket erősen vigyáz arra, nehogy körében „mindenféle népet” kénytelen legyen megtűrni.

Az ifjuságot pedig egyszerűen kizárják mindentől. Kizárják az alapszabályokkal, a túl magas tagsági díjakkal. Kizárják talán a saját akaratukon kívül, vagy saját akaratukkal. Az ifjuság-

nak igazán végső metédké: a vendéglő és a kávéház. Itt van az otthonuk, a hazájuk, mert máshol nem fogadják be őket. Pedig minden városnak kell egy bizonyos helyének lenni, ahol együtt találjuk a fiatalságot. Kell egy olyan egyesületének lenni, ahol menedéket talál az ifjuság az elzülés elől, rang- és valláskülönbség nélkül. Mivé is lenne a világ, ha minden ember csak a maga bajával törődne s nem volna meg közöttük az az összekötő kapocs, amely kell, hogy egymás sorsára iránt rokonszenvesse tegye az embereket?!

Az ifju lélek fogékony, tanulásra kész, tanulni vágyik. Nálunk ezt nem találja meg. Nekünk nincsenek ifjuságképző egyesületek, nálunk ismeretlenek az ismeretterjesztő összejövetelek, — vagy legalább is a fiatalság számára nincsenek. Az idősebbeknek — mondjuk, — másképp van. Az idősebbeknek ott a casino. De a fiatalság nem támaszkodhatik a casinóra, mert azt nem neki csinálták, az az idősebbeké, akik tudnak komolyul is lenni, ha kell.

Hova menjen tehát az az ifju, ha szórakozni akar? Elmegy a korcsmába, elmegy a kávéházba. Némelyek igényét kielégíti a szórakozásnak eme fajtája is, de a legtöbbet nem. A legtöbbje mást akar, másnak a hiányát érzi. A legtöbbje nem ismeri el nemes szórakozásnak a dorbézolást, a cigányzenés dőzslölést. De végtére is rá van szorulva, hát belemerül.

Minderre nem akar rájönni ennek a kis városnak kis közönsége. Miskép már régen megcsinálta volna az ifjusági egyesületet. Pedig elég sok példa volt arra, hogy fiatalságunk nem jót unat halad, vagysis azaz az uton halad, amely a testi és lelki degenerálódás felé vezet. Hison nem kell egyebet említenem, ott volt az idei ifjuncsorozás. Még ma is nevet rajtnak a világ, hogy Lendva, ez a történelmi nevezetességű vároiska egyetlen katonát sem tudott adni a hazának.

Kell-e ennél fényesebb bizonyítéká annak, hogy tönkre tette fiainknak az erőt és épseget az idegek erőszakos megfeszítése? Nem. Nem kell. Ez elengedő példa arra, hogy a cigánymuzsikás élvezetek nem lehetnek kisgítói a test és lélek egészséges fejlődésének, nem lehetnek jók arra, hogy testben, lélekben, energiában és önállóképeségben erősse tegye fiainkat, a jövő reményeit.

Meg kell csinálnunk az ifjusági együletet, a mely második otthonává váljék fiainknak. Meg kell csinálnunk, még pedig mielőbb, vagy meg kell nyitnunk valamelyik egyesület ajtaját az álláskülönbség nélküli fiatalság előtt.

Ezt az eszmét hallottam felmerülni az Iparog

Adunk 140 forintért egy modern, legújabb divatu, teljesen matt

hálószobát, mely áll: 2 drb. két méter magas és tükörel. Azonkívül nagy rakárt tartunk a legizlésebben kiállított háló-, ebédlő és szalongarnitúráktól kezdve a legegyszerűbbig. Ugyancsak elvállaljuk madracok, ottománok és különféle szőnyegdivanok készítését és javítását a legizlésebb és legartósabb kivitelben.

Nagy választék gyermek- és vasúgyakban. Goldberger Károly és Társa kárpitos és butoraktárta NAGYKANIZSÁN Csengery-ut 3. (Nagykanizsai takarékpénztár épületében.)

Olvaskörben akkor, midőn egy új helyiség felállítását tárgyalják, de azóta nem hallottam semmit. Pedig kár, mert megérdemli az ügy, hogy komolyan, érdemlegesen foglalkozzanak vele.

Hogyan magyarosítsunk?!

Már sokat foglalkoztak az Alsólendvai Híradó a megyei horvát és főleg vendjeinkkel, különösen a vendvidéki iskolák tanfelügyelők mentől sikeresebb elmagyarosítása ügyével.

Legutóbb is az okt. 25-i számban szintén e téma körül cikkezett egyik munkatárs a fölveti az eszmét, hogy helysencnek, nagyon jó d'ognak talán, ha vendvidéki tantók ennéknekot szervezenek s így kedvelnének meg a magyar nyelvet s adnának magyar érzést a gyermekeknek. Helyes, sőt nagyon helyes dolog Ezt az eszmét mi megvalósítottuk már s bizony örömmel számolhatok be az eredményről. Ugyan helyes tapintat és jó zenei érzék és módszer kell a vend gyermekek magyar népdalra való tanításához. Megmondom miért! Mert a magyar ritmus, a magyar dal egész más természetű, mint amaz. Különböző is a magyar zene szintén magán viseli nemzeti jellegét. Már most a gyermekek bizony-bizony magyar nótáit már kevésbé tudnak énekelni, mert mindnyájan kiseretnek ennéknek s mitután a magyar melódia és ritmus idegennek, hát kapunk egy hangtömeget s futhatnak tőle akár a puskaporos Bakáinig.

De az eszme jó s helyes, csak okkal-móddal műveljük. Azonban monok én többet és szintén jól. Körök, egyesületek, magyar iratok, hazafias irányú könyvecskek, magyar imakönyvek ingyen kiosztása, templomi énekkarok szervezése a magyar énekkönyv segítségével, magyar istentiszteletek, nyári menedékházak, különösen pedig óvodák felállításai az, melynek segítségével a vend gyermekek elmagyarosítása sikerrel üzhető.

Azért tehát felkérjük az illetékes hatóságokat, hogy a magyarosítás érdekében különösen a vend és horvát vidékekre óvodát álltasson fel. Ha az óvodában a gyermekek csupán játékszának csak, már nagy sikert érünk el.

Tanuljon a gyerek magyar játékokat, hadd lármázzon, kitalálja a magyarul s céd'érnk. En ommagamon eszidokozom, mikor órák hosszat játszódom a gyermekkel s erre csak a kitűzött cél: a magyarosítás ügye sarkal.

Saját tapasztalásom szerint a népszokások és népművelő tevékenység s művelést is helyesen, mert ebben nyilvánul meg a faji jelleg.

De legyen egy kérésünk a tanítványbarátokhoz és hazafias közönséghez. Kérjük mindenkit, hogy járuljon hozzá gyermeink magyarosításához s adakozék gyermek-iratkak, hazafias olvasmányokká, magyar imakönyvekkel vend gyermekeknek számára.

Vezéreljen bennünket a jó ügy támogatására, és szeretett hazánk imálatára.

HEGEDŰS ELEK, vendvidéki tanító.

Hangulatok.

IX. Az ember.

(Történelmi arcképcsarnok.)

3-ik folytatás.

Csak az lehet örökévaló, ami örököl fogva van. A „vég” keresése csak ugy volna lehetséges, ha ismerők a kezdetet, pedig azt nem ismerhetjük, mert az az örököl fogva van. Tehát minden öröködéshűnk hiábavaló. Az Istenség titka sohasem fogunk belátni. Ki tudja, mi az a felsőbb hatalom, mely velünk színházat játszat? Senki. De az bizonyos, hogy ennek a nagy színháznak az árát mi fizetjük meg. Belepi díja: egy élet.

Ezek voltak a szavai a bölcseséget professzorának a 8-ak osztályban. Emlekeztem, mintha most hallanám. Aranyászüj ember volt s mint minden aranyászüj ember, tele sok farizeusz hibával. Nem szerették. De ha lélektani órán beszéltem kezdett: a légy zugását is meg lehetett hallani.

Kedvenc témája volt az állat és az ember. A nagy küzdelemből, melyet életünk varázsol, mindig az állat került leggyözeosen. S bizony volt igaz. Iszen a merlőn legelősző állat ezer meg ezer fűszál közlő kiválasztja az egy mérgetes s öthegya, mi pedig mindig a mérget keressek, folyton lánggal kívánunk égni, pedig de hányzor fázunk aztán.

Engem nem szerettek, mert mindig valami könyvet vagy újságot olvastam az órája alatt. Azt mondta rám, hogy nagyobb urnak születtem, mint amilyen leszek. Átok volt az: „post sed equitum atra cura.” Mikor az érettségi után vagy 8 évvel találkoztam vele, azt mondta nekem, hogy kedvesebb tanítványra nem volt soha; — én nem tudék ilyen nagyot mondani róla. De hiába! — az átka mégis bennem maradt és elnyomta bennem többek közt tna a szeretetet is.

Ennek a képnék a címe: post equitum sedet atra cura.

• •

Csalódásaimból.

Te hozd szőlőt most is bús dalommal,
Te szép feldehettein;

Neked, neked kell mindent megköszönnöm,
Mi szép volt életemben.

A célt, melyről réges-régen lemondtam,
A rólad zengő bús dalát,

A vágyat, mely most is oltathatlan
S a reményt, amely megcsalt.

Miattad vágtam nagyra, hogy meg égyser
Hozzad méltó lehetnék;

Te voltál údvóm, vigaszom, reményem,
— Most már mindez csak emlék.

Lelkem derűje ott maradt a múltban,
Jövők már mit sem adnak;

Csak égyer kerek, azt tudom megadja:
Örök eszedet, nyugomat.

Ha majd örökre alszom lent a földben,
Akkor tellik be a vágyam, —

Virág fog nyúlni síromon és otykor
Mégiszolg szaga, lágyan.

Szüvemből nőtt ki a bogyó, elkésett dal
Csendül meg halban benne;

Virág virágok adja át a hangot,
— Így száll el messze, messze...

Sírod felélt is meghajlik a rózsák
S megcsendül hal beszédük,

Azt veine mas, hogy kóbor szél sárasa,
De mi ketten megértjük.

Megtört szívemnek szomorú rejgét
Szuogák el feléitünk —

S egymástól álmodnak, kik életünkben
Egymás nem lehettünk.

Égy kiadul kráter.

Halottak napja közeleg...

Halottak napja közeleg, előjönökára,
Minden siron kigyul a gyertyaláng;
Koszorút is visznek mindegyik fejfára,
Csak a te sírod lesz sötét, fejfád koszorútan,
— Szegény vagyok, nem mehetek hozzád,
Tudom, hogy a síved feisir, fel-felidobban...

A tavoli hantok alatt, ne sír éjászanom,
Nem lesz árva, nem, a te sírod sem,
Lesz láng a sírodon, koszoru a fejfán.
— Szerettem virágomat fonat koszoruba
S a szivemmel elküldöm teokozád,
Annak fájó lángra majd bevégítjük...

FERUS.

A legszebb tárca.

Barát Géza újságíró volt. Egy nagybott vidéki város napilapjának volt a segédszerkesztője és mint ilyen, igyecs tollal cserélta a lap minden részét. Gyönyörű hatása, türes politikai cikkei sok tisztelőt szerettek neki a férfi világban: szép stílusban megírt, ügyes meséjű tárcái sok ábrándos leány fejt zavarták meg. Türes lelkű, heves szívű fiu volt és ha írás, irásban melegen érző szeretően összes érzélni el, ideális lelkének minden gondolatát belénoítte. Kedvelt alakja volt a város társadalomának. Ahol csak megfordult, mindenütt szívesen látták. Megvolt az a genyegje vagy erőssége, hogy sohasem volt szerelmes. Flirtelt minden nővel, kit végtete elébe hozott, de ő minden ismeretségét csak arra használta fel, hogy egy-egy tárcát faragott belőlük.

Hanem egyszer megjárta. Egy nagyon szép asszonnyal hozta össze a sors, ki azután, mint

Az „Alsólendvai Híradó”-nak egy augusztus végi, vagy szeptember eleji számban megírtam egy „Hangulat”-ban, hogy a romantikák nem szereltem. S azt hiszem, igazam is van, mikor ezt kevesre becsültöm. A classicusok patinájával sohasem vonódnak be a romantikák, — igazi tisztelget a kivételnek.

A mai modern kor már nem ér rá ömlengeni, nincs ideje trüfadoroskodni, lantos dítanak már senki sem csap fel, a citera és gitár nem alattomoskodnak ablakok alatt, — mandalírok pengétesek csak karakteriszticum vagy stíle, de nem bölcsézési eszköz a szívügyek meggyezésére s ha mégis látunk úgy hegedűt az abak alá oszoni, biztosra vehetjük, hogy az egy cigány, mert a trubadur az nem jatszik, a besicsepit Romeo az csak fizet, vagy adós marad a cigánynak. Oh nem! Iszen Romeo-nak sem volt szükségzene. Casanovát bámulom, Don Juan irigylem, Faustot pedig el sem tudom képzélni valami lopótökkel a kezében. Antomiszról sem hiánom, hogy szép arca eltörtözta volna valami odvnyomott hegedűvel s ugy hiszem, hogy Ceopatrának sem muzsika kellett. Fuzst, Margarettára beerte ékszerekkel, Casanova pedig csak egy szerencés olasz volt, Don Juan az pedig... egy igazi Don Juan. Cyrano volt a legeszményibb szerelmes, de... hiába... rettenetes nagy az öröme az esze. Napoleon goromba volt az asszonyokkal Róla beszéltek, hogy mikor bemutatják neki a világ legszelemből asszonyát, hirtelen azt kérde tőle: „mondja asszonnyom, maga szorogtalanul, a szelencéss asszony megköhögtek, elpirult és elhibezett Napoleonnal pedig csak annyit mondott utána: „A válasz elég jó volt, de nem rögtönzött.” Napoleonnak természetesen sok asszony nevezett az arcába.

Szerettek a királyok is, a királylányok is s rettek, a pasztőrök is, hercegek, cigányok, meg kocsisok, urak, urfiak és nem válogattak cigánylegények, szerettek mindenké, én nem szerettem soha, ... de ha mégis lesz az itt hőmpölygő arcképcsarnokban egy pár eset, melyből az ellenkezőjére lehet következtetni: oh, bájos olvasó, ne vond le azért róla a consequentát, ne gondolj rögtön a kiadul krátert pár csalódásira hanem gondolj arra, hogy te is voltál olyan fiatal, mint én, vagy pedig lezárj olyan öreg.

A gymnaziumi képeket elmondtam, most jönnek a többiek. S majd meg fogod-e benne látni az embert, amit cimeink kitűztem, vagy ne? az a jóvo tike. En keresni fogom, a főz, hogy Te megtaláld...

(Folytatom.)

Dr. CSONGOR GERGELY.

mondani szokás — elvette az eszt. Belesett ő is a szerelm verembe úgy, hogy onnét nem tudott egykönnyen szabadulni.

Egy nagymalozott szolgabíró telepedett meg a városban és neki volt az a gyönyörűseges felesége, ki rabul ejtette a hidegszívű, hogy úgy mondjam, a szerelmeitől izolált újságrót.

Veszedelmesen szép asszony volt Olga. A férfiak bámulták, a nők irigyletek. S szép, szabályos, sudár termet; méltóságos, nem testtartás; szép szöke, kereked arc; megnyerő arcvonások, aranyszöke firtökkel körülövezve; pinyü piros ajkák, melyeket nem is lehetett ajkának, hanem felhasadt cseresznyének nevezni, — voltak ami tulajdonok, melyek már első tekintetre libelleneltek azokat, akik meglátták. Mely tekinteti szemében ott égett a melegség, a vágy, az eljofított szenvedély tüze. Buzakalászt szintű szemöldöke igazéion illett össze nagy, beszédes neveléskéje szemével és libellenelő harmoniában volt ideje, fiatal lényével.

Barát Géza bátran belenézett azokba a tedszemébe, melegségi szemekbe és azt gondolta, hogy neki nem árthatnak meg azok sem. De most az egyszer csalódott. Alig néhányórta találkozás bizonyos, előtte ismeretlen kellemes érzést keltett benne, melyet nem tudott megnevezni, de éreztette, hogy ez több, mint amit más nőve írtelések alkalmával érezt.

Mig ő így szalmogalt, latolgatta a szivéből beállott változás, addig Olga is érezte, hogy nyugalm meg van zavarva. Férje betegsége idegzetű, gyenge s nehezen hevülő ember volt, nejével édeskeveset törődött. Ennek tulajdonítható azután az, hogy Olga midőn meglátta és megismerte a rokonszenves megjelenésű újságrót, szíve megdobbant. Feléltam lelkében a szerelm, az élet

Az új ipartörvény tervezethez.

Az új törvénytervezetnek a munkavédelemről intézkedő része ideális és theoretikus szempontból kifogástalan, csak az a hibája, hogy nem számol Magyarország iparának fokozatos fejlődésével, versenyképességével és teherbírással. Olyan kedvező körülmények közt talán egy emberöltő alatt kiválóan fejlődésnek programját képezhetné, a jelen viszonyok közt azonban a megvalósítását lehetetlennek tartom, mely az ipar egészséges fejlődését megakasztaná, az osztrák iparral szemben versenyképességet megkötöf.

A tanonc munkaviszonyairól szóló fejezet az ipar fejlődésére káros irányt követ. De nemcsak a tanonctársi jogot korlátozza, amit több oldalról helyeselnék, de a tanonc szerződési viszonyát nem védi a tanonc által történő jogtalan megsértés ellen. A mestert, vagyis a munkaadót a vállalt kötelezések teljesítésére helyesen szorítja. Tanoncnak vagy képviselőjének mulasztásai ellen a védelmet részint kizárja, részint annyira tekerényessé teszi, hogy a mestert elűrszítja. A tervezet intézkedései olyanok, mintha a tanoncképzés az államnak nem szolgálat, hanem teher volna, melyet lehetőleg csökkenteni kell.

Az inastartási jog korlátozása nálunk, ahol az ipar nagyfokú terjesztése és fejlesztése és fejlesztése szükséges, káros. Iparosainknak, különösen városokban, oly kis része foglalkozik a tanoncképzéssel, másrészt a lakosságnak oly jelentékeny hányada hajlandó gyakorolni képzett ipari pályára adni, hogy a törvényhozás, a kormány és az érdekelt iparoskörök minden igyekezete arra összpontosítandó, hogy az iparos tanuló nevelése elsősorban extenzíve fejlődjék.

Nálunk, ahol a lakósságnak 13°/_o-a él iparban s ahol az állam háztartása oly óriási mértékben terheli a lakósságot, mint a legfejlettebb ipari államokban, — a törvényhozásnak az ipari munkások nevelését korlátozhat neheztlen, főnké a járás volna. — Mostani rossz viszonyaink közti édesgetni kell mindenkit az iparos pályára, mert szükség van az iparoskézre. Ha önálló iparos nem is, de kész, szorgalmas iparos segéd lehet az iskolázatlan gyermekből is. Az iskolázás hiánya is könnyebben pótolható utólag az ipari pályán,

mint a mezőgazdaságin, vagy a képzetlen munkáspályán.

MITRÓ J. JÁNOS (Nagykanizsa.)

HIREK.

Csak egy virágszálat...*)

Szakadatlan hangzó halotti harangszó, —
Ha egyhelt elhalt, ekerdi a másik;
Sóvink drágs gyöngye: szemink hulló könyve
Nyomán az anyaföld iszomsra ázik.

Hogya egy mederbe gyúlie egyszer egybe
Minden ellullott könyv széles e hazába;
Hömpölgő hullámán átszelen a rómat
Tisza-Duna menietem egy új folyam árja...

Magyar temetőknél minden zugja tömve
Egy-egy sir minden kis talpalattnyi földje,
Kalászos róaink szorgos hangya népe
Miat a pergő kalász, egy omlik bejeje.

Rágódik kebelén korank szörnyű kórja,
Veres haborkánál rémesb rombolója;
Allatomban támad, füzedi népünk
S pusztulása elle lehetetlen! nézünk.

Csárjába fojtja a fészelő ömböt,
Liliumot hervaszt, leved száron ringot,
Südar jégonyókát ledönti a porba —
Nema temetőön ott hevernek sorba.

És mi látjuk őket szenvedve hervadni,
A halál csököltét élve elhamvadni,
Tuzes poklot járni, megvártára várni...
— S megnünk tehetetlen! a sírjátok ási.

Kegevelt szent napján, ha der szál a földre:
Sírját virággal, koszorúkkal fűdve,
S egy könyörgő szózat, mely e hazán áthat,
E koszorúkból kér — csak egy virágszálat!

Ha minden sírhalom minden virágszóka
Csak egy virággal lenne kevesebből fónva,
Amint az irgalom kosarába szánták:
Életet jeleint ez sok halálra-szántának.

A sok virágszázból virágerdő léssen!
S arat az irgalom! — Ugy fogadjá készen
Az életet, mely aztán már hasztalan támasz,
S nem kér hozzá többet, csak egy virágszálat!

(Budapest.) BALLA MIKLÓS.

*) A József Kir. Herceg Szanatorium Egyesület halotaknapji akciója.

Memento mori!

Mindenszentek ünnepe, a diadalmas kódó egyház ünnepe. A dicsőült szentek legyőzve a világ csábjait, mint csillagok örökre fenylenek az egyház egén. Kiknek hatalmasabb voltak hitők és ebből folyó válaszó életük, mint a világ mulandóság: ott ünnek mint lsten meghitt barátai, hol „letöröl szemekből az Ur minden könnyét s nem lesz többé sem halál, sem sírás, sem fájdalom”. E dicsőült lelkek száma nagy lévén, miután mindnyájuknak az év körében külön ünnepet szentelni nem lehet, az egyház Mindenszent napját egyetemes ünnepül szenteli. A nyugoti egyházban a 7-ik században keletkezett az ünnep IV. Bonifác pápa alatt, ki a minden istenek templomát, a Pantheon keresztény templomáit alakította át és az a martiroknak tetemével elávtva 60-ben valamennyi szent tisztelgetés felszentelte. A következő században már Rómán kívül más egyházakban is kezdetét megtartani, míg a 9-ik század kezdetén IV. Gergely pápa sürgetésére az egész kath. egyházban közönséges lett. Az egyházi év utolsó ünnepe ez. Helyesen állítja ma szemünk elé a kath. egyház az ő szenteknek életét, hogy abból megtanuljunk küzdelem és megtagadás által elnyerni az örök pályabért.

A halottak napja pedig a 10-ik században vette kezdetét, amely időben elrendeltetett, hogy miként november 1-én a mindenszentek napja tartatik, hogy a következő napon a minden halottak napja tartassék.

Napjál helyesen november másodikát, vagyis azon évszakot tűzték ki, melyen a haladók természet szemlézése, bennünk a mulandóság s a halál komoly emlékeztet önként felkelti.

E napon tehát, a halottak országában szájojn meg bennünket az ihlet, az emlékezés és peregjen arcainkról a fájdalom könyve, melyet a vesztésig érzete ciet velünk azok felett, kik ez évben hullottak el. S emondvány az imát, mely az ő lelkeik üdvéért szól, gondoljunk arra, hogy bár a természet éledésével ök nem élednek itt a világra, új működésre, van és kell lenni annak, melynek hatalmas ereje és jelentősége e szóban rejlik: felámadás!

S mikor könnyező szemünkkel a halottak napját követő nap hajnalodó világságába tekintünk, gondoljunk arra, hogy a halottak országában csak a test nyugszik, a lélek fenn száll a magasban és megtisztulva, hirdetett eszméjében győzedelmeskedik.

— **Halalozás.** Simonka Lajos helybeli szabómester heffön reggel élete 33-ik évében elhunyt. Temetése kedden volt nagy részvét mellett Kollágyi kószorút költölk s a temetésen testületileg megjelentek.

— **Új főispáni titkár.** Graf Bathányi Pál főispánunk titkárá, Bogya Elemér berendelték a helygimnáziumterületbe titkárnak s helyebbe kineveztek főispáni titkárnak dr. Marik Pál árvászeki jegyzőt.

— **Az Ipartestület új jegyzője.** Gállits Tamás lemondásának megüresedett ipartestületi jegyzői állásra vasárnap délután volt a választás Megválasztották a négy kandidált közül Tóth Gyula ügyvédi inokot egyhangulag.

— **A dalárdá estélye.** Az új életre támadt helybeli dalárda, amely a tagok csökkenése miatt még rövid idővel eelőtt is feloszla-felbontott, az idei gondterhes évet szántén egy vig mulatsággal kívánja elbucsuatítani. Azért már most nagyban készülődik az év utolsó napján tartandó estélyre, amely — az előlejekből itéve — sem-

utáni vágy. Ezt ő mindegyik nélkülözést és most érzte, hogy neki joga van hozzá. Vágyaiban elfojtott, érzelmében korlátolt szíve heves dobogással értelembe jutott, a szerelmet. Érezte, hogy ha valakit tudna szeretni, az egyedül Barát Géza lenne. —

Egy esti séta alkalmával az irodalomról beszélgettek

— Mikor szokott írni, Barát ur? — kérde az asszony.

— Eljél, asszonyom. Az éj zavaratlan csendje az, amely ösztökéli, inspirálja az embert az írásra.

— En mindegyik azt gondolom, hogy az írókat más inspirálja a szép selymes szavú, szerelmes tárcák megírására és nem az éjel.

— Igaza van, nagyságos asszonyom. Engem tárcáim megírásában mindig egy szép nő inspirál.

— Hát rólam tudna-e valamit írni? — kérde az asszony, nagyobb melegséggel, mint kíváncsisággal.

— Legelőbb fogok írni. E tárcáiban fogom behozniytani, hogy kedvedet megismertem és megértettem.

— Szép legyen ám, azt megmondom!

— Szép lesz, nagyságos asszonyom; de mi lesz a jutalmam?

— Hát mi lenne? Még ezért is kíván valamit? — szólt kérés mosolygva az asszony.

— Nem kívánok, csak könyörgök; esedezem egy csököjtér. Meg fogom írni, kinyomatlan és elviszen. Szabad remémem azt a jutalmat, mely még nem ért róti a világon?!

Egy mély, meleg tekintet volt a feletet.

Sohasem ment Barát Gézáért a tárcáirás Ötször is belekapott, de mindig összejött. Egyiknek a meséje nem sikerült, másának a bekezdése, szóval egy sem székült. Fejében ott motoszkált a gondolat, minék nem tudott kifejezést adni. Szívében ott rezgett az a kellemes érzés, amit megnevezni nem tudott. Érezte azt, hogy lekkelben még nem alakult ki az, amit meg akart írni, amit érezti. Letette a tollat és abbahagyta az írást.

— No majd holnap; most nincs kellé hangulat, — mondta magában és ment keresni az asszonyt, a társaságot, hol majd kissé lecsillápodnak idegt; renbe szedheti gondolatait. De mindhiába volt. Bárnikor kapott bele a szép Ölgöröl megírandó tárcába, nem sikerült neki. Érzelmét, gondolatait napról-napra jobban összezavarta, önmagával sem jött tisztába.

Egyik délután egy joutron voltak együtt Ölgával s neki jutott a szerencse hazakísérni a szép asszonyt. Az uton banális dolgokról beszélgettek. Midőn hazaértek, a szobalány jelentette, hogy a szolgabíró még a kaszinóban van. Az asszony szives marasztalására Barát Géza ott maradt egy kis cséveségre. A szalon misztikus homályában két, egymást megérő szerelmes lélek miről beszélhet? Beszéltek szívükről, beszéltek szellemükről. Az asszony panaszodott, a férj vigasztalta. Ez estén szíveik egymásra találtak, ajkuk egy édes, hosszú szerelmes csókban forrtak össze...

Barát Géza este, midőn hazament, leült az asztalához és megírta életében legszebb tárcáját.

KOZMA IMRE (Szend.)

miben sem marad az előbbieknél mögött. Városunk legjobbjai műkedvelő-erőt kértek fel szereplésre, azoknál felépít a tavaly oly nagy teljeséssel foglalkozó művelődési zenekar, míg a dalárdára maga pedig több művészi énekszámmal fogja a közönséget szórakoztatni.

— **Daktioszkópia — nálunk.** A daktioszkópia, az a modern nyomatási tudomány, lassankint egészen bevonult a vidékre is. Hogy milyen eredményeket érnek el az újfentantottak készítésével, az még kétes, amár az illetékesek erősen biznak a viasz hatalmában. — Az alsólendvai kör járásiorságotól Nagy Ferenc bűnügyi hivatalnokhoz bék a görög daktioszkópia-tanfolyamra.

— **Közös sirban.** Mindnyájukról tudtuk, hol pihenik örök álmukat. Az apáról, jó Petróvics Istvánról és az annyira szeretett anyáról, Hruza Mariáról; özvegyesre jutott hitveséről, Szendrey Juliáról; özvegyről, Petőfi Istvánról és egyetlen fiáról, Zoltánról. Vagy künn a kereszteltemben, vagy a bécsmegegyi Csáki temetőjében megtalálhatunk sírhalmakat. Csak az új sírjához, a csaták zajában a halhatatlan örök elthez átszűrőzött lángelű Petőfi Sándornak a sírjához nem vezet még biztos út. Ha már ez így van s talán örökre így is marad, az Irodalmi Társaság, a mely az eltűnt szent kultuszában egyesült, a Petőfi-társaság kegyeltes cselekedete határozta el magát. Holuikban összehozta mindazokat, akik a vétség révén oly közel voltak hozzá, a leghevesebb költőkhöz: szombatban délelőtt 10 órákor volt a kegyeletnek ez az érdekes ünnepe a kereszteltemben. Egy közös sirban egyesült a Petőfi-család ezen a napon. Ányvfelelő exhumáltan, az addig szerkesztéjű nyugodt híres családtagok portaföldjei máj maradványai összedőltek majd a földben. S a közös sírhalt fölött ott érezük majd a világegyetemben kiszakadt, megdicsőült Petőfi Sándor szellemét.

— **Szintársulatunkról.** Megirtuk, hogy a távozó Szilágyi Dezső szinguzagot öröket Bihar Akos, a pecsi színház volt direktora vette át. Mint most értesülünk, Bihar Akos nem találta valami tulságosan jövedelmezőnek ezt a szerést s ezért átadta a jogot Baróthy Józsi iragatóknak. A társulat jelenleg Szekszárdon játszik. Alsólendvára valószínűleg csak a jövő év végén kerül a sor.

— **A vidéki újságírás kulisszái mögött.** Egyik megyei lap a vidéki újságírással foglalkozva elmondja, mennyi kellemetlenségnek van kitéve a vidéki újságíró. Egészen közérdekű dolgokat el kell hallgatnia, el kell tussolnia, mert ha megírja, akkor lehetetlennek teszik a lapját. — A Látvány esettel kapcsolatban így ír az illető lapírárs:

„Látványos pechje volt. Ha az eset egy vidéki városban történik vele, ház biz' isten nem kerül a dolog nyilvánosságra. A vidéken valószínű elvárják, hogy kényes esetet az újságírók elhallgassák bármennyire közérdekű az ügy szelölöttes. Ilyen tekintetben a fővárosi sajtónak nagyon pompás a helyzete. A fővárosi redakcióknak nem ériek a vidék társadalmának szűk kereteit. Ott a legelőkelőbb lapnak sem kell olyan „diszkrétan” kezelni a szerkesztési anyagot, mint a vidéken. A bulvárlap jók támaszban szerkesztő vidéki újságírókat pedig bizonyosan aegkövetnek.”

— **Kulturkép.** A strídói iskolák írják a következőket:

„Strídóra hét község gyermekei járnak iskolába (mert nálunk nincs), nem ritkán hét km. távolságról. Iskolánk a tanulóknak jó számára való tekintettel szűknek bizonyult. Hatoldású tanszékkel kellett volna beiskolázni, de a házújszák miatt csak kétszáz egyháznál tudunk elhelyezni. A többi csak van az Isten nevében. Akad közöttük igen sok, kik hogy olvassni, írni megtanuljanak, lemennek Horvátszágban lakó rokonaihoz és ott járnak iskolába; vagy pedig átmennek a határon és a szomszédos szlovén iskolákban, legnagyobb részt a luttenburgi iskolákban tanulnak. Új és nagy iskolaépületet 8 tanteremmel hét évek óta kennek a strídóiak, de mindegyik csak az igéretnél vanugyet. Es így hagyományos magyar nemtorodomséggel saját magunk nyújtunk ségedzést, hogy fiainkól ellenségek nevelhessenek — nekünk, hovárvan testvéreink és az osztrák szögör. — De meg azután, ha ami van, az is jó lenne! Iskoláépületünk egyik tanteremét az államipészeti hivatal mérnöke közvésséyesnek nyilvánította és

hivatalosan bezáratta. E tantermet most egy földszinti kamarából idciglenesen (míg új iskolaépület kapunk) tanteremmel átalakított szobakcsa pótolja, melynek — mellesleg mondva — csak félig van felújítva, a többi részét már elkorhadt. Hogy ez nem egészeség, azt legjobban bizonyítja azon körülmény, hogy egyik tanító valamikor itt kapott természetesen lakást, az orvos kikallottatta innen, mert egészeségellen van a lakás. A helyzet most sem változott. A faiak most is nedvesek, az ajtók, ablakok most is dohos, tele van gombakkal. És mi ide szorítunk be a kultúra szent nevében minél több gyermeket! A földvérszobával valóssággal behajszolják tanító, tanulóit egyaránt.”

Hát bizony cifra dolgok ezek! Péntek a tanfelügyelő úr évente meglátogatta a strídói iskolát Mit látogatott meg, ha mindent nem vette észre?!

— **A községek köréből.** Ismert köréből a következő tartalmú levelet kaptuk:

„Tisztelet Szekszárdi úr! Várisz napján a városban járkván, indokolt felháborodással láttam, hogy egyik-másik kereskedő a portekájait kirakja az utcára, a gyalogjáróra, elfoglalva annak mintegy háromnegyed részét. A községek zugaoldva kerüljen az utcában álló portekák, de a kereskedő ezzel mitemen törődik, kőt az üzletké — az utcán, a gyalogjárón. Szerintem azonban a járdán nem arra való, hogy egy csomó portekák és vásárló ember azt elalja, hanem arra, hogy ott a gyalogforgalmat — különösen népes városok alkalmával — rendesen lebonyolítani lehessen.”

— **Kiss szerencsésége Nagy!** Kötőudomás, hogy a m. kir. osztályosjáték tervezete a legkedvezőbb nyereséi eseményt nyújtja. Nagy nyeresemények mellett számos kisebb nyeresemények vannak és különösen az, hogy a fele a kibocsátott sorsjegyeket meg lehet vásárolni másodkétszer, az oka, hogy a nagyközönség minden rétege kipróbálja szerencséjét. Ezer és ezer ember litél ily uton szegényből gazdaggá. Az új sorsjegyek I. osztályának húzása november 19. és 21-én lesz. Tegyén szerencsésleket és vásárlói sorsjegyet az előnyönsen ismert Kiss bankházában (Budapest, Kossuth Lajos-utca 13.), mert pontosan, lelkiismeretes szolgálja ki veívőt és mert Kiss szerencsésége nagy!

— **Rossz szomszédsg török átok.** Kulcsár István helybéli őrármester egy és ugyanazon házban lakár Sztanó Rozália 41 éves hajadonnal. Egy napon, végtelenen — az 23-án délelőtt Kulcsár név összeveszett Sztanó Rozálával s mikor már az asszony kifogyott a szuszból, férje, az órák lépett előtérbe. Kulcsár nem sokat tekerítőtört, hanem egyszerűen Sztanó Rozának akart támadni, de Sztanó Rozai hamar felselvénre a hirtelen természetű órák szándékát, lakásába menekült s az ajtót belülről bezárta. Kulcsár erre még dühösebb lett, benyomta az ajtót s a védtelen nőt fogtatni kezdte. Sztanó Rozai sikoltozni kezdett, mire Kulcsár jónak látta kerekelt oldani. — A brutális ember feljelentették a zalaegerszegi kir ügyészségnél.

— **Szigoru rendelet az orrvadászok ellen.** A megszer utjában szigorú rendeletet bocsátott ki az orrvadászok ellen és utasította a hatóságok, hogy e törvény ellen vétőket a legszigorúbb büntetéssel sújtsa.

— **Botrányos láma egy templomban.** Az illetékes egyének szives figyelmébe ajánljuk a következő sorokat. — Már több esetben volt tanúi, hogy az izer. templomban a hívők ajtósátságát rákacónálán gyerekek megzavarják olyképpen, hogy a karzatok istentisztelet közben lütköznek, lármáznak, lökdösődnek. Legutóbb a vasárnap délutáni esküvő alkalmával oly botrányos lármát rögzítettek a karzatban, hogy nemcsak a hívő közönséget zavarták, hanem magát az esküvőt is. A templomban nem színház, azaz ajtószkodni és nem gyereklármát meg hallgatni a községek, azért igen jó lenne az illetékesek, ha kissé nagyobb figyelmet fordítanának a karzat gyermek-közönségre.

— **Megfolygás.** A korai hideg időjárásnak már is van áldozata. Kedden Kovágóors és Kékcut község közelében levő uton megfolygva találtak egy ismeretlen, az iparos osztályhoz való idősébb embert. A megfolygott ember átlótag mázoló szögdi, ki Tapocán dolgozott s innen vándorolt tovább. Kékcuton sokat ivott a pálinkából, ami elgyengítette és az uton lelékült. Itt érte el az idei első fagy, amely a szegény embert életlenül foztotta meg.

— **Szerdán vásár volt városunkban,** melyen egy a kínálta, mint a kereset kielégítő volt.

— **A terméset** mindig a legnagyobb gyögművész, eszközei és utjai csodafatosak legy például a csukamájajól is oly gyögművészek találunk, minőket ember lény előállításán nem képez. A legjobbi izer és legkönn, ebben említsenő csukamájajaját nyújtja. — Scott-féle Emulsió, mely minden gyögművészteráiban kapható.

— **Asszony, mint detektív.** Gregoresics József helybéli lakosnak már 17 év óta meglát emberét volt K. V., egy környékbeli ember. K. V. olyan kocsiestelle szolgáltaál ál Gregoresicsnél s mindegyik megbízható embereket bizonyított. A minap Gregoresicsnek dolga akadt a vidéken, megkérte tehát K-t, hogy vigyázzon addig a gazdaságára. K. szót is fogadott, sőt annyira szót fogadott, hogy egy zsák krumplint elemelt. Masnap természetesen feltűnt Gregoresicsnek a krumplihiánya, de mivel nem akarták csendörkézbe adni a dolgot, elhatározták, hogy cök maguk nyomoznak majd a tettes után.

Masnap Gregoresicsné beállított K. V. hármasmalmi lakásába.

— Nincs itt az én Pandur kutatóm? — kérdező és alaposan körülkérte a szobában, nem látja-e meg valahol a krumpliját.

— Nincs, — volt az egyhangú válasz.

— Talán a kamrában van, — folytatta G. felesége s a kamra felé ment, gyanítván, hogy a lopott krumplit ott van elrejtve.

K. V. nem akarta az ajtót kinyitni, de végre is engedett s ime... ott volt G-ék krumplija, úgy, ahogy elhőzták. K. V. ígért fűt, fát, hogy csak ne jelentésk föl, ő nem ér, hogyan került a krumplii a kamrába, — s a dolog vége az lett, hogy szegényszemérem víszakellottt vimre a krumplit. Ez volt az első lopása, de ezen is rajtszetszett.

— **Az úbor áldozata.** A mult vasárnap Sági János taponai gazda több tanstul között kirándult a szőlőbe az bort költésért. Sági és társai természetesen megkóstolták a murcit. Sági úgy tették fel a kocsiira. A szerencsétlen ember került a raços oldalú kocsiira, hogy annak keréke egész uton horzsozza a fejét. Mire hazakért, a kocsi annyira kiköszörülte a szerencsétlen becsipett ember fejét, hogy még agyvegyéjét is kihörzsozta. Természetes, hogy Sági holt állapotban emelték le a kocsiórol. A tragikus esetért ember életével fizette meg az úbor hatását.

— **A hatóságí huszék.** Nagykanizsán hatóságí huszékét állítottak fel, mely a napokban már meg is nyíltott. A husárák a következőkkel megalapítva: 1-ső rendű marhahus kilója 60 fill., 2-od rendű marhahus 40 fill. Első rendű csirke kilója 80, 2-od rendű 60, 3-od rendű 40 fillér. Borjú eleje 60, hátúja 80 fill. birka eleje 40, hátúja 60 fill. 1 kiló szalonna 1 kor., 1 kiló zsír 1 kor. 20 fillér.

— **A szerelm.** Nagyly István egzerségi jómódú szigvároy egyetlen gyermeke volt. Nagyly István borbély. Az ifju Nagyly 18 éves koru dacára halálisan beleszeretett egy egzerségi leányba, de a leány nem hallgatta meg. Ez annyira elkeserítette az ifju szerelmet, hogy csütörtökön délelőtt a leány szemé láttára szavenlőtte magát. Nyomban szörnyet halt.

— **Verekedés.** Vasárnap délután véres verekedés volt Weisz János kalocfai kormászbán, miközben Németh György otáni lakos Kiss Pál megzsúrta. Kiss sebészlése súlyos, de nem életveszélyes.

— **A buzatolvajok.** Még a mult év decemberében történt, hogy ismeretlen lettekés Márcsi Pál alsóbizstrics lakos malmából 44 korona értékű buzát ellopott. A tetteseket végre most Csány Ignác, Kresztin István, Bauezics Márton és Gyökér Józsi utáni lakosok személyében sikerült kinyomozni, kiket feljelentettek.

— **Gyilkosság az országoton.** A Kanizsa melletti sánczi országoton Szembey István községszűk összeveszett. A verekedés hevében Szabó György egy törös botot úgy találta megzsúrni Mozi Ferenc nevű ellenfelét, hogy ez holtan esett össze. — Szabót letartoztatták.

— **A cselédügy** érlelys módon akarta rendezni Nagykanizsa rendőrfőkapitánya. Az a cselédet, aki egy évben negyvszernél többször változtatta a helyét, elotloncolják a városból.

Szerkesztői üzenetek.

Közma írás tanító ur. Stridó. A tárcát köszönjük, kérjük maskor is Tisztelettelájdny meg.

Kispálmai. Level meg.

Főmunkatárs: HJ. REVERENCICS ISTVÁN (Ferus)

Gyengeséget

még ha betegség után való szervi betegség is, könnyen lehet gyógyítani, valamint az egészséget és az erőt gyorsan és biztosan helyre lehet állítani SCOTT-féle Emulsió által.

Kényes iny és gyomor

amely nem bírja el a közönséges csukamájolajat, a

SCOTT-féle Emulsiót

eszményi gyógyszerként fogadják. Elhhez még az az előny is járul, hogy háromszorta tápjáóbb, mint a közönséges csukamájolaj.

Egy eredeti üveg ára 2 kor. 50 fill.

Kapható minden gyógyszerárban.

Az Emulsió vásárlásánál a SCOTT-féle mádszer védjeggyel, a halászt kerülvén ügyeljen.

Vasuti menetrend.

Érkezés.

Zalaegerszeg felől:	Reggel	7 óra	45 percekor.
	Délután	2	17
	Este	8	27
Csáktornya felől:	Reggel	6	55
	Délután	2	03
	Délután	5	21

Indulás.

Csáktornya felé:	Reggel	7 óra	56 percekor.
	Délután	2	27
	Este	8	42
Zalaegerszeg felé:	Reggel	7	10
	Délután	2	18
	Délután	5	36

Olcso

épületfa

kapható

Schwarcz Ad. Arnold

téglagyárosnál Alsólendván.

Aki a

Tolnai Világlapját

hetenként 24 fillérért megveszi

Balkányi Ernő

könyvkereskedésében Alsólendván,

az ajándékkul kapja

(a bekötés csekély megtérítése ellenében)

a 240 koronát érő, 8 kötetes

Világtörténelmet.

Páratlan diszkötés!

Az első kötet tartalma:

„A francia forradalom“

425 oldalon számtalan képpel.

Szőlőeladás.

Alsólendván, a Szentháromság-hegyen a RÁTH-féle 3217 négyzetöl szőlő f. évi november hó 17-én tartandó önkéntes árverésen eladatik. Árverési feltételek megtekintethető a községi előjáróságnál és a körjegyzői irodában.

Háztartások, cukrászdák, vendéglők részére nagy idő- és pénzmegtakarítást jelent

a RÉTHY-féle

Vanillol

alkalmazása.

A „VANILLOL“ (név törvényesen védve) könnyen oldódó tabletta alakban tartalmazza a vanília illatát és ízét.

Fő előnye a vaníliával szemben: 1. Teljes és gyors oldhatóság vízben, tejen. 2. Főzni és sütni felesleges. 3. Szintelen, tehát fehér fagyalálthoz vagy krémhez is használható. 4. Illatát évekig változatlanul megtartja. 5. Olcsóbb, mint a rud-vanília; ugyanis 1 tabletta 2 fillér és négy ilyen tabletta, vagyis 8 fillér áru VANILLOL megfelel 30 fillér áru rud-vaníliának.

Egy tekeres VANILLOL, mely 10 tablettát tartalmaz, ára 20 fillér. — Kapható

Fuss F. Nándor gyógyszerárban Alsólendván.

Kérjük hátralekövető előfizetőinket, hogy előfizetési díjaikat lehetőleg minél előbb küldjék be, nehogy a lap expedíciása fennakadást szenvedjen.

Kalendáriumok

az 1909-ik évre

olcsón kaphatók Balkányi Ernő üzletében.

Garai Károly, Aradon

ajánlok: szalonnát, zsírt, füstölt és pácolt húsokat s kolbaszokat, szigoru napi árakon.

Szíveskedjen árjegyzéket kérni.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH LTD
Budapest, Váci-körút 68.

Itt a legújtanosabb árak mellett ajánlatok:

Locomobil és gözcséplőgépek,

szalmakaszalozók, járgány-cséplőgépek, löher cseplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák, sorvetőgépek, Planet Jr. kapaók, szecskavágók, répvágók, kukorica-morszálok, daráló, őrlőmalmok, egytámasz acél-ekék, 2. és 3-vas ekék és mindegy egyéb gazdasági gépek.

KEIL-LAKK

legkitűnőbb mázoló-szer puha padló számára.

KEIL-féle viasz-kenőcs kemény padló számára.
KEIL-féle fehér „Glasur“-fénymáz 90 fillér.
KEIL-féle arany-fénymáz képerketeknek 40 fillér.
KEIL-féle szalmakalap-festék minden színben.

Mindenkor kaphatók:

Arnstein Benő (Graner Testvérek utóda) cégnél Alsólendván.

Előfizetők ingyenes hirdetés-rovata.

Ipar s kereskedelem.

Előfizetők ingyenes hirdetés-rovata.

ARNSTENY BENŐ fűszer-, festék-, esemegye, tisztító-vele-nem-nagvak, ügyesintéző normbergt, üveg- és porcellán-kereskedő. — Deszka-, építőfűr- és szénraktár.

ASCHERL JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállalja építési tervök készítését, mindenféle építkezést, valamint szakvélemény adását. Tanulmányait előszörrel fővárosi építészektől szerezte.

ÁG ISTVAN vegyeskereskedő Hosszafalu. BADER HERMAN épező. Nagy raktár kész ferfi- és női cipőkben.

BOHS ISTVAN kötelgyártó.

BLAU SÁNDOR vasúti vendéglője az állomás mellett. Kifőző konyha, jó borok, frissen csapott sör.

BRÜNNER SAMU vegyeskereskedő.

BECK MIKSA sütődeje.

ECKER PÁL kalapos.

ERMENYI JÁNOS lábszűtő és mezei-kalásos. EPPINGER SAMU legelőváros Alsólendván. Teglek és zsindelyek a legutolsóbb kivitelben készítettnek.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER LIPÓT fűszer-, esemegye, normbergt-, rövid-, diszmin-, jatek-, üveg- és porcellán-árak raktára. Nagy választék ural-divat ékképekben. Naponta friss gyümölcs kapható.

FARAGO ISTVAN borbély- és fodrász.

FRANKO ANTAL vendéglője Turmischán.

FURST ALAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, esemegye, rövid-, normbergt-, üveg- és porcellán-árak kereskedőse. Rum és likör kompozitok kaphatók.

GERENCSEK GYÖRGY teglémester Zalagereszezen (városi legelővár). A legjobb minőségű falecserep barkimok rendelhető nála.

GOMZI LAJOS építőiparos és cementári készítő. Alsólendva Hosszafalu. Elvállalja betondöntések és esztortások szakszerű készítését.

GERIGS JANOS kosárfűző. Készít és raktáron tart mindenféle kosarat. Ugyanott 400 gyümölcskosar körül eladásra. Olcsó árak!

HEGEDICS ISTVAN eszmadia.

HALASSY BELA köröm- és kocsikovács.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Turmischán.

HORVÁTH LAJOS borbély, illatszerek raktára.

HEGEDICS SÁNDOR épület- és bútora-asztalos.

IVANICS FERENC ácsmester Alsólendván—Hosszafalu. Elvállal minden és szakmába vágo munkát.

KARDOS TESTVEREK vendéglője a „Magyar szabadsághoz” Hosszafaluban. Kifőző magyar étel-ek, jó borok frissen csapott sör.

LEVASIGS FERENC építőiparos.

LEBOVITS KÁROLY vendéglős Domaszécz.

MAYER ÖDÖN óras és ékszerész. Nagy raktár chun-észüst árakban.

MANDELBAUM MOR rőfös és divatári kereskedő. MAURER FERENC szobafestő és mázó. Elfogad minden és szakmába vágo munkát egy helyben, mint a vidéken.

MUHR LAJOS vendéglője a „Csipkéshez” Hosszafaluban.

MURSIGS LAJOS építőiparos. Elvállalja minden és szakmába vágo munka lelkiismeretes készítését.

NEUBAUER ANDRÁS „Korona” nyegvendéglője, kávéháza és szállóháza.

POLLAK LAZÁR nagykereskedő, Dohány és szivar nagy-árada.

ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalatáksán.

STERN DÁVID vegyeskereskedő az állomás mellett. Fuvározasok a legutolsóbb elvállaltatnak.

SCHWARCZ KÁROLY böckerkeskedő és szikviz gyáros.

SALAMON JÁNOS molnár Lovászi (ú. p. Kerkaszentmiklós).

STERMANN JÓZSEF ácsmester Hosszafalu—Alsólendva. Minden és szakmába vágo dolgot elvállal egy helyben, mint vidéken.

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedő.

TÖRÖK SÁNDOR épező és böckerkeskedő.

TANTALITS JÓZSEF vendéglője Zalatáksán.

Öz. TUSKE FERENCNE vendéglős.

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedő, mesz- és cement-raktára és cement-ári készítőse.

VARGA MÁTYÁS a szőlőhegyen olcsón elad fas és zold szőlőtölványokat a legjobb bor- és esemegye-fajokban. Különösen ajánlja a kreceza oltványokat szőlőtelepítést nyíhegyen és vidéken olcsón elvállal.

WORTMAN BENŐ rőfös- és divatári kereskedőse. Nagy raktár illottli és tenetkezési kellékekben.

WOLFSOHN HENRIK központi kavos.

WEISZ ZSIGMOND olcsórődi ferfi-szabó. — Kész ferfi- és gyermekruhák gyári raktára.

WEISZSSTERN IGNAZ vendéglős Turmischán.

WEISZ LIPÓT ferfi- és női-divatári üzlete.

WEINBERGER ÖDÖN mesz- és vegyeskereskedő se szikvizgyára.

ZOMBORI MIHÁLY higienikusan berendezett fodrász terme a Fő-utuban (Tivadar fele új ház.)

Hirdetések felvételnek e lap kiadó-hivatalában.

HÁZILAG készíthetünk kifőző és mégis olcsó likőröket és rumot a RÉTHY-féle KIVONATOKKAL. Egy ivogcse kivotat, mely 1 liter likör készítéséhez elegendő, 60 fillér. 1 liter legfinomabb szesz 3 kor. Kapható Fuss F. Nándor gyógyszer-tárában Alsólendván.

2 helybeli fiu tanoncnak felvetetik a Hungaria ernyőgyárban Alsólendván.

Eladó ház. Alsólendván, a Baross-utca 144. számú lakóház szabad kézből eladó. Bővebb felvilágosítás nyerhető Károlyi Jánosnál helyben.

Őszi menetrend megjelent és 40 fillér s 2 kor. árakban kapható Balkányi Ernőnél Alsólendván

Szőlő-oltvány és vesszőről nagy képmes árnyegyekemet ingyen és bérmentve küldöm meg, a ki rendel tudatja. Ezen könyvet ígér az a kerje, a ki remélti nem akar, mert sok hasznos tudnivalót tartalmaz. Gyökeres oltványokból, amerikai és európai sima és gyökeres vesszőkből, a világ hírhír Delaware-ből másfél millió készlet.

Olcsó ár és pontos kiszolgálás.

Cím: SZÜCS SÁNDOR FIA szőlőtelepe Biharószécz.

Alkalmi ajándékok. Alkalmi ajándéknak legalkalmasabbak az arany-és ezüst-ékszer, valamint a China-ezüst tisztárgyak, melyek dus választékban és olcsó árak mellett kaphatók nálam.

Nagy raktár fal-, ébresztő- és zsebórákban, arany- és ezüst-láncokban, valamint látszerészeti cikkekben. Javítást elvállalok!

MAYER ÖDÖN óras és ékszerész Alsólendva, Főutca, Balkányi Ernő-féle házban.